

e cu mult mai degrabă înțeleasă, decât vorbe-
ta încă curventul tipărit. Într-un prim număr vo-
luntar, iar după 2 zile postea de la Bellisarius no-
u-a trimis un al doilea exemplar, fiind acolo. Dacă scrisorile,
imi dau în totdeauna adresa următoare - pe-a primire
multe scrisori, gazete, reviste, cu să nu fie foarte
exactă cu datea adresei noastre, și cu foarte, oficialitate a unei
Introducere, tot lucrul se prezintă încă mai bine.
Deși facon d'insister asupra scrierii și analogice, care
era cunoscută lui ~~Dusmanu~~ Baile e foarte necesară și
și foarte necesară pentru înțelegerea a celei ostrogri-
fic, care, acum, pare foarte ciudată, mai ales de unele
nilor fineri, care nici nu mai au ocazia de a înțeli
cu astfel de tipărituri și de actualitate. Presu-
pune că, în genere, desprindere părții suflătești din
Dusmanuile aceste de-a-tot de „sobres” înfelul de a
se scrie, e de o amănunțită foarte folosită pentru amănun-
țit și de prinsi a face sinteză unei scrieri. În genere,
cred că astfel de cărți sunt summa pentru care nu
mă foarte restrâns de ce titoli - Dar de unde ați
găsit și toate fotografiile din ~~Theresianum~~ și „Noile”
Cred că o înlocuire a fapt de amănunțită va
și a putut face în te. Cât despre postretul bunice
D. Maiorescu, și nu te lege că era la Racotta pe amănun-
țite la el, doar ce slăvise la harile ^{emorate} ~~emorate~~
și deschide casa lui a ~~D. Maiorescu~~ în momentul
când începea să pierdă echilibrul, vânzând casele, cu
toate era în ale. ~~D. Maiorescu~~ nu a vândut lucruri
de-ale mele, care le țineam acolo, fiindcă el făcea

raportul a dat un stis unde s'aui, căs' ale
mele, dedicat mie de autori, care de asemenea me
le luasem cu mine, fiindcă ele înnebuniseră la un
rea mea în țară. Dul Racotto mi-a dat mie toate
lucrurile rămase după moartea Dn. Maiorescu.
Dr. Neumann, pe care eu angasib-o, și eu am
lăsat-o lângă D. M. când a murit în decembrie
1914, după d'elui de vedere la București, mi-a
înțeles la capii mei. Era vorba să plece în străinătate să
și să se găndească să soage pe o vară a mea și la
Berlin, Dr. Bardleben, ba pe lângă București. Și atunci
eu l'am răstăruit să și caute pe un om en plat sau
un om cărui se beuie să-i fie opera recunosca tot,
că și-a cusut un nasture la o cămășă. D. Căpăle
mi-a spus atunci că Dr. H. din cauza războiului, și-a pier-
dut locul (un mic firmament unde în străinătate) și e
inteligentă, destul de culte și eu i-am scris atunci.
A fost într'adevăr foarte în viață - poate puțin de viață
dar ea la e în d'ferență, de oare ce D. M. îi era biocra-
ea are numai un cusur, că (și eu e ca săracă,
săfero foarte mult de artitism) memoria ei
am e cu desăvârșire sigură, și de oare ce spune
lucruri bazate adeseori pe fantazma ei, iar nu
pe realitate, nu sânt în toată seamă aceluiași. Spre
pildă când am sosit în țară la 1922, am mers
de-a dreptul la ea, vroind să aflu multe, din istruiele
dile ale D. M. Să înțelege că cele spuse am însumat
imediat în „Tăgăbucul meu, ca ei” - ca majoritatea

oamenilor în înaintate, am un caiet cu notite
nice Când m' am întors la 1925, din împlinire venind
vorba că D. M. n' a avut un om specializat să-l caute, că
mă mir de lipsa de frică, fapt cu lumea înțeaga de a fi
singurul om cu răspunderea bolnavului - că a fost
o soră de caritate, că m' a merit de loc stând la dejun
și chemând-o pe Dr. H. pe numele ei - etc - etc. Bănu
selege toate aceste să nu fără cea mai mică importanță
nu mai puțin mine să nu de ajuns, ca să mă feresc de un
artefact de om. ~~De la București~~ - de București
dar cum vine vorba noastă, să fie tipărit în bulon
național? Adică vorbă să-l puneti în total în "Apunții"
Nu se pot da asemenea însumări față de bulon original.
Eu le vroiam la frică ca pagină - mi-ai spus că n' au bine
dar unde să-l puneti în funcție? Frică mea e de
la o vânătoare, la o mână țigărie și - când te va întoarce
va scrie ea, să te mulțumească pentru exemplarul
care ai trimis și să-l puneti la adresa ei. Căci
v' a rămas parte cea mai plăcută a sa - corectura celor
lalte volume. Dar trebuie să spun că e foarte neplă
cut să ne vizităm unii oare, care fi-e drag, expu să
fi cămăși care da la de lei, și își vîră nasul în car
tea cumpărată - Guay nec' lucim - "la publicitate"
Sper că să văbăți cu toți bine și începeți anul nou
cu bine - numai de ne - ar fi dinușor
de sumeri și avioane. Po-ai n' avem zăpat, și
într'una - cum voroi, o ce ată grozavă.
Tot at' reușit să ne dosească căuten în 1936.
"A mulț' au"
Livia Druzsă.

9125/2
Muzeei
Literarului
Romine